Communicatie huisarts en kinesitherapeut: hoe kan het beter?

Haio: SCHOTTEY Nathalie , KUL
Promotor:
Praktijkopleider: DE MOOR Kristine

Context: De communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten verloopt vaak stroef. Een richtlijn om deze te verbeteren, is in België tot op heden onbestaand. Door het gebrek aan communicatie heersen er misvattingen tussen de kinesitherapeuten en de artsen, met onbegrip als gevolg. Het is dus een uitdaging de pijnpunten te benoemen en hiervoor een oplossing te bedenken om deze communicatie te verbeteren.

Onderzoeksvraag: 1) Heerst er een re?le ontevredenheid over de huidige communicatie? 2) Op welke momenten in het zorgproces is verslaggeving gewenst, en via welk medium? 3) Wat zijn de barri?res voor het vlot verlopen van de communicatie? 4) Hoe kunnen we deze barri?res overwinnen en oplossingen samenvoegen in een concreet plan?

Methode: Het FOCUS-stappenplan werd gebruikt om te komen tot een concreet praktijkverbeterend plan voor de regio. Volgende stappen werden doorlopen: 1) Systematische literatuurstudie volgens de watervalmetafoor. 2) Kwantitatief, observationeel onderzoek op basis van een gestructureerde enqu?te. Deze vragenlijst, bestaande uit maximum 16 meerkeuzevragen, werd verstuurd via e-mail naar de huisarts-en kinesitherapiekringen in de regio. De gegevens werden verwerkt met behulp van Acces en Excel. 3) Kwalitatief, observationeel onderzoek: een bijeenkomst van zowel kinesitherapeuten als huisartsen uit de nabije regio. Er werd discussie gevoerd op basis van 4 stellingen. De samenkomst werd gefilmd, uitgeschreven en geanalyseerd. De analyse werd axiaal gecodeerd via NVivosoftware.

Resultaten: 1) Acht artikels werden ge?ncludeerd. Telkens kwam naar voor dat er nog veel verbetering te boeken valt op het vlak van onderlinge communicatie. Vele noden werden reeds onderzocht en voor enkele werd reeds een oplossing voorgesteld. Er wordt een blijvende ontevredenheid beschreven van zowel huisartsen als kinesitherapeuten. 2) De vragenlijst werd beantwoord door 222 zorgverleners, 53 huisartsen en 169 kinesitherapeuten. Slechts 17% van de deelnemers vond de onderlinge communicatie voldoende. In totaal 46% van de huisartsen vermeldt indien nodig de relevante voorgeschiedenis en eventuele alarmsymptomen, terwijl het merendeel van de kinesitherapeuten (69%) naast de minimale vereisten ook relevante, aanvullende informatie op het kinesitherapievoorschrift wensen. In totaal 94% van de huisartsen verwachten een verslag van de kinesitherapeut. Het merendeel (64%) wenst dit enkel indien er zich een probleem stelt en in totaal 76% verkiest een kort start-en eindbilan boven een uitgebreid en gedetailleerd verslag. De huisartsen schatten hun kennis over de inhoud van het kinesitherapeutisch beroep eerder goed in. 58% beschouwt deze als goed of voldoende. 3) De elementen die werden aangehaald als struikelblok voor een goede communicatie, zijn onder andere het gebrek aan persoonlijk contact, een hi?rarchie waar de kinesitherapeuten zich minderwaardig voelen in de onderlinge relatie, een schrik om de arts te storen, het gebrek aan tijd voor het opmaken van verslagen en het feit dat deze niet vergoed worden. Oplossingen werden door de deelnemers aangehaald en herleid tot een concreet plan voor de verbetering van de communicatie in de regio.

Conclusie: Er heerst een re?le ontevredenheid bij de zorgverleners over de onderlinge communicatie. Barri?res die een vlotte communicatie belemmeren werden benoemd: het gebrek aan persoonlijk contact, het feit dat kinesitherapeuten het gevoel hebben minderwaardig geacht te

worden en het feit dat ze schrik hebben om de arts te storen, het gebrek aan tijd en vergoeding voor het opmaken van verslagen, het overaanbod aan kinesitherapeuten in de stad en het feit dat jonge zorgverleners vaak moeilijk te bereiken zijn. Op basis van deze hekelpunten werd een praktijkverbeterend plan voor de regio Brussel Noordrand opgesteld. De veranderingen waar het meest van verwacht worden zijn een gezamenlijke, professionele bijeenkomst die jaarlijks georganiseerd zal worden en de lancering van elektronisch beveiligde dossiers, voor een optimale gegevensdeling.